

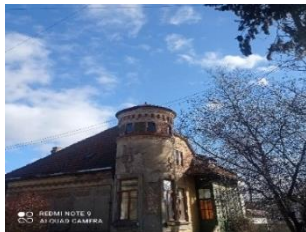
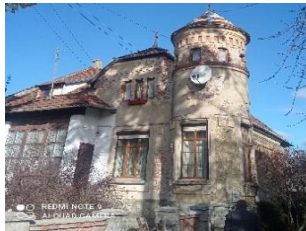

**Реєстр нерухомих пам'яток містобудування і архітектури
Коломийської міської територіальної громади**

№ п/п	Найменування, та короткі історичні відомості	датування	місцезнаходження	Охоронний номер
1.	<p align="center">Благовіщенська церква (1587 р.) (спаська)</p> <p>За архівними даними церква датується 1587 роком. Стародавня Благовіщенська церква відноситься до особливого типу культових споруд, яка ввійшла в історію архітектури під назвою гуцульська, що є характерним для гірської місцевості Прикарпатті. Корені виникнення храму прослідковуються аж до XVI століття.</p> <p>В 1530 році польський уряд дозволив відкрити в Коломиї монастир. Його засновниками в середині XVI століття стали отці – Василяни. Розташований монастир біля основної соляної артерії – дороги, яка вела на Яблунів, Косів, Печеніжин. Його ченці суворо дотримувалися аскетичних норм життя, уставу Скиту Манявського, якому власне і підпорядкувалися.</p> <p>На території монастиря, у 1587 році, була збудована одна з найкращих і найдавніших дерев'яних пам'яток України, які дійшли до нашого часу – Благовіщенська церква з дзвіницею.</p> <p>В середині XVIII ст. Монастир припинив своє існування, залишилась діючою тільки церква. Буремні століття переживала церква, пройшла через декілька реставрацій і все ж таки майже повністю змогла зберегти свій первісний вигляд. Благовіщенська церква відома своїм чудовим іконостасом, в створенні якого брав участь видатний західноукраїнський маляр XVIII століття Теофіл Копистинський. Відомо, що від самого початку церква мала бібліотеку коштовних церковних книг. На жаль, вони безслідно зникли в часи бурхливих подій минулого століття.</p> <p>Благовіщенська церква визнана архітектурною пам'яткою національного значення і охороняється законом.</p>	1587 р.	<p align="center">вул. Карпатська, 2</p> 	090080
2.	<p align="center">Дзвіниця Благовіщенської церкви</p> <p>Збудована XVIII ст. є найпоширенішим на Гуцульщині різновидом дерев'яної дзвіниці типу «четвертик на четвертику». Перший ярус – зрубний четвертик, другий – відкрита аркада-галерея, увінчана невисоким наметовим дахом. Як і церква, дзвіниця вирізняється підкреслено горизонтальними пропорціями. Пам'ятка є одним з найдосконаліших ансамблів гуцульської народної архітектури.</p>	18 ст.	<p align="center">вул. Карпатська, 2</p> 	090080
3.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Дана австрійська кам'яниця була збудована, за даними реєстру нерухомих пам'яток України в місті Коломиї, на початку XX століття. Ця будівля – одна з класичних зразків архітектурного стилю модерн. Власником даної будівлі був Давид Гаммер єврейський акушер – гінеколог. 20 липня 1891 р. в селі Верчани Стрийського повіту Станіславівського воєводства. За даними Яд Вашем, відомо, що прізвище його матері було Шонфельд. Збудований у стилі класицизм. В 1870 роках Коломиєзнавець Леопольд Вайгель у «Нарисі міста Коломиї» зазначив, що тепер довкола обширного ринку як і в середині його, знаходяться муровані двоповерхові камениці». На даний час у будинку знаходяться на першому поверсі офісні приміщення на другому житлові квартири.</p>	19ст.- поч..20 ст.	<p align="center">Вічевий майдан, 1</p> 	554

4.	<p style="text-align: center;">Будинок культури (Драматичний театр імені Озаркевича)</p> <p>У приміщенні теперішнього драматичного театру знаходився у 1920р. кінотеатр «Гвезда», який був без звуковим. Під час показів фільмів грали директор музичної школи Роман Рубінгер, піаністка Олена Коссакова., Ксенія Кічура, дружина поета Мелетія Кічури, віолончеліст, поляк Голуоаш.</p> <p>З переходом під австрійську владу на Галичині (1772 р.) з'являються німецькомовні, польські професійні мандрівні театральні трупи, а у Львові навіть устанавлюється міський постійний театр. Але треба було чекати аж 1848 року, Коломийська рада взяла на себе ініціативу створення українського аматорського театру.</p> <p>Організаторами виступили голова Коломийської ради Микола Верещинський, бургомістр Сильвестр Дрималин і місцевий священик Іван Озаркевич. Діяльність Коломийського українського аматорського театру розпочалася виставою "Дівка на виданню" 8 червня 1848 р. Мистецьким керівником, режисером цієї події і всіх наступних вистав був австрійський офіцер-поручник Алоїз Ляйтнер.</p> <p>Український аматорський театр відродився в Галичині аж у 1865 року, перетворившись через рік на професійну мандрівну трупу під назвою "Руський народний театр". Але від того, що діяльність аматорського театру в Галичині і, зокрема, в Коломії 1848 - 1850 рр. обмежувалась трьома роками, не применшується значення його в історії театральної культури. Тому й відзначаємо ми сьогодні в нашій незалежній державі 160-річчя від початку нового українського театру в Галичині, що веде свій родовід з аматорського гуртка в Коломії.</p> <p>В першій половині 20 сторіччя будівля теперішнього театру належала товариству ремісників „Gwiazda”.</p> <p>З 1939 року театр мав назву „Коломийський музично-драматичний театр ім. Ярослава Галана”.</p> <p>Тепер театр носить назву „Коломийський обласний академічний український драматичний театр ім. Івана Озаркевича”.</p>	поч. 20 ст.	<p style="text-align: center;">Вічевий майдан, 7</p> 	555
5.	<p style="text-align: center;">Житловий будинок</p> <p>Вілли побудовані для двох сестер польського вельможи і названі на їхню честь. Вілли поєднані між собою і за стилем і за красою і мають одну історію.</p>	поч. 20 ст. 557	<p style="text-align: center;">вул .Б.Хмельницького, 48</p> 	557
6.	<p style="text-align: center;">Житловий будинок</p> <p>Переказують, начебто одну з вілл збудував вельможа для сестри польського шляхтича Піскозуба. Він збирався до неї свататися. Вона сказала, що вийде заміж, тільки якщо поряд поставити таку саму для її сестри. Довелося виконувати забаганку. 1912-го Коломия перебувала у складі Австро-Угорської імперії, пише Gazeta.ua. Племінник імператора 24-річний Карл Франц Йосиф протягом кількох місяців відбував тут військову службу. Приїхав із вагітною дружиною Зитою Парменською. Їй тоді ще не виповнилося 20 років. Зупинилися в будинку на вул. Євангелицькій – так тоді називалася вулиця Богдана Хмельницького. Той будинок належав їхнім родичам – Йоганні й Карлу Гельштайнам. Прислуга монарших осіб мешкала у віллах-близнюках.</p>	поч. 20 ст.	<p style="text-align: center;">вул. Богдагна Хмельницького, 50</p> 	558

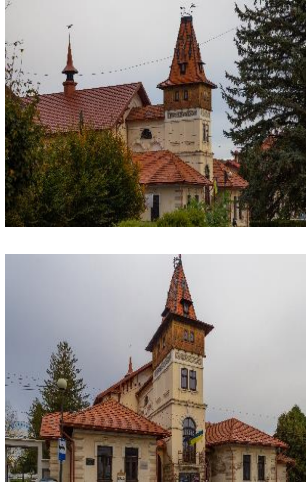
7.	<p style="text-align: center;">Міська Ратуша</p> <p>Чотириста літ тому Коломия в черговий раз потерпала від останньої бусурманської навали. Повітря ще залишалося насичене запахом обвуглених тіл і будівель. Однак схематичне розташування середмістя не зазнало суттєвих змін, тут завше нуртував ринковий майдан. А якось вдосвіта 24 серпня 1745 року купці і міщани стали свідками, як перед дерев'яною ратушею кат Міхал Козловські розрубав на дванадцять шматків бездиханне тіло Олекси Довбуша.</p> <p>1869 року хвостом червоного півня ратушу зведено на попіл. А в жовтні 1871-го на Ринку знову здійнялася пожежа, в полум'ї якої згоріло 27 іудейських домів. Так минуло ще шість відбудовних років, і погорільці містобудівничі розпочали зводити нову муровану споруду в неоренесансному стилі. Будівництво тривало два роки й обійшлося місцевої скарбниці у 70.000 золотих ринських..</p> <p>А 22 листопада 1877 р., при великому народному здвигу, ратушу освячують. Звідтоді над кожною віконною рамою партеру красується керамічний герб міста Коломия. Звідси, з найвищої точки міста, пожежні вели спостереження над коломиїською околицею. В разі пожежі черговий подавав сигнал свистком. А задля вигоди обивателів вивішував табло з показниками температури повітря.</p>	1877 р.	<p style="text-align: center;">проспект Грушевського, 1</p> 	559
8.	<p style="text-align: center;">Собор святого Михаїла Архистратига та Дзвінця Церкви</p> <p>Християнство почало поширюватись в Галичині ще в X ст. В 1215 році в Іспанії був заснований католицький орден домініканців. З часом його діяльність розповсюдилася по всій Європі і просувалася далі на схід. В 1246 році в Коломиї був заснований перший домініканський монастир, який проіснував до початку XV ст. Пізніше, в 1413 році король Владислав Ягайлончик заклав в місті замість старого, новий монастир. На той час це була найбільша храмова споруда на землі Галичини. Але під час одного з найжорстокіших нападів турків і татар в 1589 році на Коломию, він був знищений, монахи були порубані, а їхні тіла повішені на монастирських мурах. В 1627 році, вже на новому місці будується монастир, який проіснував до 1788 року. Після ліквідації ордену монастир був закритий, а на його місці, в 1855 році була збудована греко-католицька церква Святого Архистратига Михаїла. Ця споруда в майже незміненому вигляді дійшла до наших днів. Авторами іконостасу церкви та образів були відомий український художник. Устиянович та угорський – Міклош.</p> <p>Настінні розписи храму виконувалися коломиїським митцем Крицінським при допомозі викладачів коломиїської гончарної школи.</p>	1855-1871р.р.	<p style="text-align: center;">проспект Грушевського, 11</p> 	560

<p>9.</p>	<p>Музей історії міста Коломиї</p> <p>Будинок розташований на розі вулиць Романа Шухевича та бульвару Лесі Українки пережив багато. Первісне його призначення - адміністративний будинок в якому розміщувалася Повітова рада Коломийського повіту, також бурса. У цьому будинку у 1891 році відбувалися вибори до Віденського парламенту, вирішувались питання розвитку міста і навколишніх сіл, приймалися важливі рішення в часи ЗУНР Теодором Примаком, в цьому будинку діяла Окружна військова Комендатура ЗУНР. В одній з кімнат працював Теодор Приймак. В інтер'єрі Музею портрет австрійського імператора Франца Йосифа. Виставлена композиція «Коломия і Габсбурги». У 2007 році в Музею Історії міста містяни вітали главу Дому Габсбургів Отто фон Габсбурга. В радянський період тут розміщувалися Коломийський районний комітет КПУ, міський комітет ЛКСМУ, міська бібліотека № 1 для дорослих, бібліотека МК КПУ. В перші роки незалежності України-дитяча музична школа №2. В концертно – виставковому залі музею виступали відомі українські письменники. Тут зберігається фортепіано, на якому виконував свої твори Микола Лисенко у 1903 році під час відвідин Коломиї. Пам'ятка виконана у стилі модерну і відноситься до кращих зразків європейського зодчества.</p>	<p>1875р.</p>	<p>вул. Романа .Шухевича, 80</p> 	<p>561</p>
<p>10.</p>	<p>Церква парафіян святого. Йосафата</p> <p>Кам'яний римо-католицький костел в стилі Барокко тепер Церква святого Йосафата побудовано на місці в 1762-1772 рр. згідно проекту відомого німецького архітектора Бернарда Меретина, який спроектував Собор святого Юра у Львові. Костел залишив помітний слід у церковному житті міста кінця XVII, початку XX ст., об'єднуючи віруючих поляків, а подекуди – німців та українців. Це був великий собор, стіни якого чітко розділялися на яруси і були прикрашені пишним архітектурним декором. Тут знаходився чудотворний образ Пресвятої Діви Марії ,або «Коломийської Божої Матері» ,який в 1788 р. після закриття австрійською владою Домініканського костелу було урочисто перенесено до парафіяльного костелу і розміщено в головному вівтарі. У 1946 р .він був вивезений до Польщі і зберігається в головному вівтарі костелу містечка Скомельна Чарна. Завдяки старанням професора. Ришарда Бриковського для Коломиї була виготовлена точна копія згаданої ікони («образу») і в даний час зберігається в римо-католицькому костелі Ігнатія Лойоли вул.Франка.18.з відновленням Української державності,1 грудня 1991 року храм був переосвячений і відновив свою діяльність як греко-католицька церква священомученика Йосафата Кунцевича.</p>	<p>1775р.</p>	<p>вул.Гетьмана Мазепи, 2</p> 	<p>562</p>

11.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будівля, в якій на даний час знаходиться бібліотека споруджена в 1907 році і була власністю купця Соломона Марамороша. В перші повоєнні роки тут містився міський військовий комісаріат, відтак житлові квартири. Від 1978 року - бібліотека. При її заснуванні велику допомогу у комплектуванні книжкових фондів надали обласний колектор, жертвували свої книги і жителі міста-книги поступали звідусіль. Також з приватних бібліотек, які були ліквідовані. Місцем, де організовувалась перша бібліотека Коломиї – було приміщення теперішнього музею «Гуцульщина». Вона дістала назву «Центральна бібліотека №1» з відділом дитячої літератури Бібліотека крім українських книжок мала літературу на польській і німецькій мові. Першим завідувачем був Андрій Андрійович Чайковський – син відомого письменника. Відразу були відкриті три відділи - читальня, абонемент і іноземний відділ. Сам будинок розміщений біля історичної забудови сучасного центру. Пам'ятка архітектури місцевого значення.</p>	кін. 19 ст.	бульвар Лесі Українки, 7 	563
12.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>На початку ХХ ст. розташувався свій найбільший товарний склад і крамниця одягу, тканини і всього що потрібно для шлюбних церемоній Ізидор. Горн. Після закінчення другої світової війни тут розмістилася міська перукарня, яка працювала до недавно. Зараз магазин взуття. Ця будівля занесена як пам'ятка архітектури місцевого значення</p>	середина 1860-х років	проспект Вячеслава Чорновола, 1 	564
13.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будівля була зведена вже після Першої світової війни ,у липні 1917 року попередня австрійська кам'яниця була повністю знищена. Згодом її відбудували таким чином звівши до теперішнього вигляду. У суспільно- освітньому та економічному тижневику «Siejba» за 4 грудня 1927 дізнаємося, що у будівлі розташовувався торговий дім «Продукція» який пропонував нафту, бензин, машинні масла ,мило, свічки ,а також ропу марки «Слобода». У польськомовній єврейській газеті «Nasz Glos» за 25 червня 1927 р. дізнаємося, що містився в кам'яниці склад взуття та галантереї Бернарда Целлера. В будівлі була крамниця «Контакт» єврея М.Кагане, яка постачає: всі радіодеталі новітньої конструкції, лампочки, електротовари домашні телефони динаміки</p>	кін. 19 ст.	проспект Вячеслава Чорновола, 4 	565
14.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>В стилістичному відношенні забудова історичної частини міста в своїй масі характеризується переважно класицистичними формами карнизами та тягами різноманітних форм, кам'яними та ліпними деталями і орнаментальними вставками. Трьохповерховий будинок №7 з трикутним фронтоном і балконом, підтриманим масивними кронштейнами, побудований в середині ХІХ ст..</p>	кін.19 ст.	проспект Вячеслава Чорновола, 7 	566

15.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок 10-хр.ХХ ст. .крамниця музичних інструментів та аптека Антонія Сидоровича. У 1920-х роках аптека Вільгельма Найдера та крамниця ковбасних виробів Візерканюка.</p> <p>В 1970-х роках крамниця «Ноти і передплатні видання», з 90 –х років фірмовий міні-бар «Галка», МП «Книга». Будівля є пам'яткою архітектури місцевого значення.</p> <p>Привертають увагу балкони з ажурною огорожею. Вікна на другому та третьому поверхів оздоблені арочними завершеннями, оздоблені мандриками. Чудове виконання архітекторів дає можливість насолоджуватися не однією будівлею Площі Ринкової.</p>	кін. 19 ст.	<p>Проспект Вячеслава Чорновола, 8</p> 	567
16.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок збудований на початку 20 ст. власником будинку був Хаес, який надав в оренду приміщення першого поверху під крамницю чехові Батові та Шустеру в даний час в будівлі знаходиться магазин на першому поверсі, на другому поверсі – житлові квартири.</p>	кін. 19 ст. поч..20 ст.	<p>проспект Вячеслава Чорновола, 13</p> 	568
17.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок збудований на початку 20 століття. На даний час в будівлі знаходяться магазин на першому поверсі, на другому поверсі – житлові квартири. Будівля є пам'яткою архітектури місцевого значення.</p> <p>Домінантом у цій будівлі є вежа на самому видному місці, над центральним входом з вулиці Вячеслава Чорновола. Підвальні приміщення кам'яниці з масивними стінами та коробовими склепіннями все це свідчить про історичну забудову міста ХVIII і навіть ХVII століття.</p>	середина 1870-х років	<p>проспект Вячеслава Чорновола, 24</p> 	569
18.	<p align="center">Медична установа</p> <p>Історія будівлі почалася ще до 1939 року. В цьому будинку розміщувалося Коломийське старотство.В 1939-41 рр.-радянські військові структури,в1941 р.угорська жандармерія,пізніше німецьке військове відомство.</p> <p>В 1944-50ті рр.-слідчі відділи МВ УМВС в Станіславській обл.Згодом –Міська дитяча лікарня і поліклініка.</p>	19 ст.	<p>проспект Вячеслава Чорновола 32</p> 	570

<p>19.</p>	<p align="center">Будівля старої пошти</p> <p>Ця будівля була здана в експлуатацію в 1895 році, спеціально для поштової служби. Польські джерела відносять будинок до стилю еклектика. Відділення лежало до першого поштового округу та обслуговувало поштовий тракт Відень – Сучава. Спочатку пошту возили кіньми, потім залізницею, а від 1906 р.- поштовими автомобілями. Для зручності ,з внутрішнього двору будівлі є окремий широкий вихід у формі ризаліту до службової стоянки. Пошта надавала різноманітні послуги. Листоноші заносили додому листи та бандеролі, а від серпня 1898р. судові повістки. Також поштові вози, якщо мали вільне місце, брали і пасажирські перевезення. З 1887-го року була прокладена перша телефонна лінія Коломия – Косів. Від 1894 р. на пошті встановили телефон для загального користування, а 1907р. на вимогу місцевих бізнесменів у телеграфічному відділі коломийської пошти запровадили цілодобову роботу. В 1918р. в будівлі розмістився Коломийський окружний військовий комітет на чолі із сотником В. Бемком, який сформував владу ЗУНР в Коломиї в радянський час будівля частково змінена – центральний подвійний вхід з вулиці Чорновола було замуровано. 1970-х тут розміщувалася пошта та ощадна каса..</p>	<p>1895р.</p>	<p>проспект Вячеслава Чорновола, 47</p> 	<p>571</p>
<p>20.</p>	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок двоповерховий класичних архітектурних форм у поєднанні з багатством рельєфів і різного виду скульптури. Як архітектурний ансамбль Коломиї проявляються ознаки нових фаз електики-стилів модерн та функціоналізму. Спочатку будівля була житловим будинком, теперішній час знаходяться установи Коломийської міської рад.</p>	<p>к. 19 ст.</p>	<p>проспект Вячеслава Чорновола, 55</p> 	<p>572</p>
<p>21.</p>	<p align="center">Будинок на площі Тараса Шевченка, 26</p> <p>(колишня адреса: пл. Ринок, 1) площа Франціса Карпінського, 26. Є припущення що будівля збудована ще до 1859 році вона зазнала знищення внаслідок пожежі частково й згодом відновлена. Зважаючи на скульптуру Келиха Гігеї – символа фармації (медицини) – на фронтоні будівлі, можна вважати ,що одразу проектувалася саме таким чином після відбудови. В коломийському часописі за 1 серпня 1876 року є повідомлення про відкриття «ново відреставрованої» цісарсько-королівської окружної аптеки Едварда Стенцеля в приміщенні колишнього аналогічного закладу Едварда Новицького. Початково аптека, а можливо, і вся будівля належала саме йому. В оголошенні про відкриття зазначалося, що аптека Едварда Стенцеля вже в 1876р. пропонувала аптечні засоби з «перших» фабрик, а також власного виготовлення, гомеопатичні засоби та засоби гігієни, різні види мінеральної води тощо. Аптека навіть надсилала ліки поштою при отриманні. Відтоді під управою Едварда Стенцеля, а згодом його сина Стефана аптека функціонувала до 1939 р., вдосконалюючи і збагачуючи асортимент ліків. Уже в 1891р.аптека виготовляла «Карпатське зілля» - засіб від задушеного кашлю, хрипів, болю горла, легеневих хворіб.</p>	<p>к. 19 ст.</p>	<p>площа Тараса Шевченка, 26</p> 	<p>573</p>

22.	<p align="center">Будинок колишньої гімназії.</p> <p>Коломийська гімназія імені Василя Стефаника – один з найстаріших навчальних закладів Західної України. Створена у 1861 році на окраїні Австро-Угорської імперії в далекому галицькому місті, гімназія стала справжнім джерелом для формування української інтелігенції нашого краю, незважаючи на те, що навчання спочатку велося на німецькій мові, а з 1867 року – на польській. У 1892 році при польській гімназії було відкрито перший клас з українською мовою навчання, а в 1900 році Віденське міністерство освіти розпорядилося відкрити самостійну українську гімназію, яка проіснувала до 1939 року.</p> <p>Першим директором Коломийської української гімназії був Софрон Недільський. Поховання якого є на цвинтарі Монастирок біля церкви Благовіщення..</p> <p>Серед освітянської мережі XIX сторіччя Коломийська гімназія відіграла важливу роль в Галицькому краю.</p> <p>В різних роках у Коломийській гімназії навчалися видатні письменники і художники, відомі пізніше громадські діячі – Михайло Павлик, Василь Стефаник, Лесь Мартович, Марко Черемшина, Ярослав Петрак, Володимир Навроцький, Остап Терлецький, Іван Плешкан, Лев Бачинський, Кирило Трильовський, Василь Костащук, Іван Чупрей та інші світочі нашої культури і науки, борці за волю і незалежність України.</p> <p>В історію розвитку Галицького шкільництва Коломийська гімназія вписала вагому сторінку, з її стін вийшло у широкий світ не десятки, а сотні молодих, уже розкритих талантів...</p>	1875 р.	<p align="center">вул. Міцкевича, 3</p> 	574
23.	<p align="center">КУ «Коломийська філармонія імені Олександра Козаренка»</p> <p>Будинок збудований наприкінці 1895 року як домівка польського спортивного товариства «Сокол» - архітектор Левинський. І в той же час польські описи вказують на авторство Луціана Беккера, художник Валеріан Крицінський. Кошти на спорудження будинку збирала громадськість міста, для цього був створений спеціальний фонд «Сокола». Свій внесок у цей фонд зробив український театр товариства «Руська бесіда» під час гастролей в Коломиї в листопаді 1891 р. Половина чистого доходу від вистави «Наталка – Полтавка» Івана Котляревського директор призначив на користь будинку «Сокола» 55злотих. Наріжний камінь був урочисто посвячений 5 травня ксьондзом-каноніком Зигмундом Павловським 1900р. завершено будівництво основного корпусу та добудови кількох бічних допоміжних приміщень зокрема гардеробу. Влаштоване гасове освітлення і споруджено сцену. Будівля отримала архітектурний вигляд у так званому закопанському стилі. Знову і знову розширювався будинок шляхом збільшення сцени, з котрої влаштовано другу гімнастичну залу. Під час канікул було пофарбовано 1912 році будинок «Сокола» зовні і всередині, відновлено вікна і двері, майданчик для вправ і встановлено лавки та столики. У 1913 році товариство, для регулярних грошових надходжень влаштувало в будинку власний кінотеатр. Перебували і російські військові і угорські з 1914-1916 роках.</p> <p>Особливе історичне значення має цей будинок в період Західно-української Народної республіки. 3 грудня 1919 у будинку була розміщена старшинська школа УГА.</p>	п. 20 ст.	<p align="center">вул. Симона Петлюри, 11</p> 	575

24.	<p style="text-align: center;">Будинок вчителя</p> <p>Двоповерхова будівля, збудована у стилі класицизм 19 ст. – пам'ятка архітектури місцевого значення. У цьому будинку після захоплення румунами, а згодом поляками Коломиї тут розмістилася Повітова каса для хворих. Це був фактично заклад медичного страхування. За шематизмом 1925 року, директором Каси був Ян Козакевич. Там працював також відомий коломийський лікар Володимир Білозір. Переїхав цей заклад в інше місце вже в кінці 1920-х. 1926 році містилася нотаріальна контора Станіслава Гесселя. Польська військова організація Союз Певояків. У 1934-1939 роках за адресою вулиця Костюшки (Театральна) містився лікарський кабінет дерматолога та венеролога доктора Ісака Раппа. Інформації про будівлю за часів німецької окупації наразі немає. В цій споруді розташовувався Будинок вчителя (тепер – управління освіти Коломийської міської ради).На даний час на першому поверсі знаходиться дитяча бібліотека. Стіни будівлі рустовані. Цікава ліпнина над віконними прорізами, автентичний балкон на другому поверсі доповнює красою і є привабливим для будівлі. Архітектурно дуже цікава приваблива будівля.</p>	1919 р.	<p>вул. Театральна, 42 вул.Кобринського,10</p> 	576
25.	<p style="text-align: center;">Житловий будинок</p> <p>Будинок відноситься до пам'яток архітектури поч.20 ст. Як архітектурна пам'ятка вона цінна архітектурною формою: центральна частина головного фасаду має слабо виражений ризаліт на два поверхи, який завершується декоративно оздобленим фронтоном з дерев'яним аркоподібним вікном посередині. На ширину ризаліту на другому поверсі знаходиться балкон, огорожений металевією декоративною огорожею. Під балконом знаходяться декоративні гіпсові кронштейни на кутах, а по середині розлогий гіпсовий декор. Балконні двері та вікна оздоблені арочною ліпниною. По кутах ризаліт завершується пілястрами.</p> <p>Стіни фасаду першого поверху рустовані пастельних тонів, другий поверх багатий на декоративне оздоблення в вигляді орнаментальної ліпнини. Вікна обрамлені з арочними завершеннями. Завершується головний фасад широким гіпсовим карнізом. Колись на першому поверсі знаходилася фрезієрня (перукарня), на другому поверсі житло.</p>	1897 р.	<p>вул. Театральна, 21</p> 	577
26.	<p style="text-align: center;">Національний музей народного мистецтва Гуцульщини і Покуття ім. Йосифа Кобринського</p> <p>В музеї зібрано безцінні багатства – блискуче виконані роботи різьбярів, гончарів, мосяжників, вишивальниць, ткачів. Це унікальний музей самобутної творчості Гуцулів. Музей зібрав і зберіг багато зразків гуцульського декоративно-прикладного мистецтва починаючи з XVIII ст. і до наших днів. Близько 50 тисяч експонатів зберігається в музеї. Незрівнянно розширилась експозиція, яка займає 18 залів першого і другого поверхів, де представлено гуцульське мистецтво. Музей – цінне джерело пізнання народної творчості, а для художників декоративного мистецтва – прекрасна школа майстерності.</p>	1897-1902 р.	<p>вул. Театральна, 25</p> 	578

27.	<p align="center">Будинок ошадної каси.</p> <p>Будинок, в якому на даний час знаходяться Коломийський міський будинок культури „ Народний дім ” був побудований в 1893 році. В цьому приміщенні була „каса щаднича”. В її просторому конференц-залі часто виступали українські митці: співачка С.Крушельницька, артистка М.Заньковецька, композитори М.Лисенко, Д.Січинський, письменники В.Стефаник і Н.Кобринська, часто проходили концерти і урочисті вечори місцевої інтелігенції.</p> <p>В 1912 році І. Франко читав тут свою поему „Мойсей”. Це був останній приїзд Каменяра в Коломию.</p> <p>В 1911 році коломияни в цьому приміщенні урочисто відмічали 100-річчя з дня народження українського поета-просвітителя, одного із членів гуртка „Руська трійця” Маркіяна Шашкевича.</p> <p>КЗ Палац культури та мистецтв „Народний дім” являється загальноміським центром культурно-мистецької роботи і всього суспільно-політичного життя міста. Він є центром розвитку всіх жанрів самодіяльного мистецтва.</p> <p>В МБК „Народний дім” відзначаються державні та професійні свята, проводяться тематичні вечори, вечори – зустрічі, ювілейні вечори, лекції та конференції, концерти, виставки, огляди-конкурси, фестивалі. Такі фестивалі, як „Зорепад” (дитяча народна творчість), музичний фестиваль ім. А. Кос-Анатольського вийшли далеко за межі міста і набули масштабів Всеукраїнських фестивалів.</p> <p>З кожним роком рамки творчої діяльності КУ МПК „Народний дім” розширюються, тому його відвідують не тільки вітчизняні фахівці, а й фахівці задіяні в різних галузях культури особливо з Румунії, Польщі та Канади з якою тримають впродовж кількох років добрі партнерські стосунки.</p>	1892 р.	вул. Театральна, 27	579
28.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок побудований у ХІХ ст. у стилі класицизм. Спершу будинок був житловим в ньому проживав відомий юрист. До 1964 року тут містився міськрайонний комітет комсомолу, пізніше будинок піонерів. Наданий час будинок дитячої та юнацької творчості.</p>	к. 19 ст.	вул. Театральна, 33	580
29.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Мурована двоповерхова камениця збудована у стилі класицизм у 19 ст. Спершу він був за часів Австро- Угорщини перукарнею у 1928 році магазин елегантного взуття, власником якого був Адам Долінський , магазин радіотехніки «Радіоватт», у будинку проживав коломийський адвокат Мар'ян Юркевич – член комітету Євхаристичного конгресу</p> <p>Пам'ятка архітектури місцевого значення оздоблена за допомогою русту, декоративних пілястр коринфського ордеру, також ліпниною орнаментальною дрібною та великою геометричною, карнизами.</p>	к. 19 ст.	вул. Театральна, 36	581

30.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Комунальний заклад дитяча музична школа №1 ім. Анатолія Кос-Анатольського</p> <p>Будинок належав польському банку «Крайового господарства». Заснування української музичної школи відносять ще до 1921 року, коли майбутній директор Роман Рубінгер давав приватні лекції холодного і голодного 1947 року викладач скрипки Галина Грабець створює при школі оперну студію, дебютувавши твором композитора Компанійця «Вовк і семеро козенят». Галину Юліанівну по списку нагороджених, та замість того її заарештували, а невдовзі засудили на 25 років сталінських таборів.</p> <p>Велика заслуга у відкритті української музичної школи в Коломиї належить Роману Ставничому та Роману Рубінгеру також засновнику симфонічного оркестру в Коломиї. Визначним явищем музичного життя міста та всієї Галичини 1930-х років була постановка камерної опери Лисенка «Ноктюрн».</p>	п. 20 ст.	вул. Театральна, 48	582
31.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Будинок збудований на поч. 20 століття у стилі класицизм. Спершу він був житловим, у ньому проживала сім'я Ашкеназів. Варто зупинитися на біографії представників сім'ї Ашкеназів.</p> <p>Йоахім Ашкенази народився 26 листопада 1884 року в Коломиї. Він вчився в польській гімназії в 1897-1904 роках. Закінчив на відмінно, далі відомо що отримав атестат зрілості, далі отримав звання доктора адвокатури. Брав участь у політичному житті Коломиї. Був у списку міського комітету з питань розбудови міста Коломиї. У часи Другої світової війни в цій будівлі розмістилася кримінальна поліція. До серпня 1950-х років там розмістився військомат. Згідно зі спогадами колишньої жительки Коломиї Кренциглової Леоніди «визначена кількість квітів магнолії передавалася по чергуванню, щоб сторонні коломияни не зрізали їх». Згодом – пологовий будинок, поліклінічне відділення гінекології зараз Коломийський районний центр первинної медико-санітарної підготовки.</p> <p>Під дахом будівлі є дерев'яне оздоблення, яке являється одним із акцентів фасаду притаманному стилю класицизму. Ліпнина навколо віконних прорізів є притаманною, карнизами.</p>	п. 20 ст.	вул. Театральна, 54	583
32.	<p align="center">Будинок банку</p> <p>1945 рік – початок літопису цього закладу. Спершу ця будівля була будинком банку, була будівлею Коломийського природничо-математичного ліцею №9. Стіни першого поверху головного та бічного фасадів. Вікна головного та бічного фасадів оздоблені декоративним обрамленням.</p> <p>Цей торець являється акцентом архітектурної будівлі, оздобленої ліпниною, завершуються декоративним фронтоном. Пам'ятка архітектури місцевого значення. В даній будівлі знаходиться освітній заклад ліцею.</p>	п. 20 ст.	вул. Драгоманова, 1	584

33.	<p align="center">Будинок кінця XIX століття.</p> <p>Будівля філіалу «Австро – угорського банку» Установа існувала з 1878 р до 1922 року і слугувала центральним банком для єдиної валюти Австро-Угорщини. Спочатку це була гульдена, пізніше в результаті переходу на золотий стандарт-крона. Будівля також була банком житловим будинком, на теперішній час у цій двоповерховій будівлі знаходяться низка офісів та комунальна установа районної адміністрації.</p> <p>Для оздоблення декоративними елементами – пілястрами, імітованими під колони доричного ордеру. Стіни першого поверху рустовані. Обрамлення кутових вікон на розі бічного і головного фасадів дещо відрізняються декором, у якому присутні елементи рослинної орнаментики, та циркульними завершеннями сандрика. Будинок має історію і архітектурну цінність для пошанувачів мистецтва та архітектури. Пам'ятка архітектури місцевого значення.</p>	к. 19 ст.	<p align="center">вул. І. Франка, 3</p> 	585
34.	<p align="center">Костьол єзуїтів.</p> <p>У 1887р. коломийці-латинники надіслали листа до церковної влади з проханням побудувати новий костел єзуїтів.</p> <p>Наріжний камінь костелу отців єзуїтів посвячено 2 серпня 1896р. у день святого Ігнатія – покровителя однойменного ордену. Будівництво храму велось за ескізами інженера Кржичковського проєктанта Народного дому в Коломиї.</p> <p>Будівництво костелу завершено 31 жовтня 1897р. Вже 12 грудня священик Голаубек з дозволу римо-католицького архієпископа Львова Моравського посвятив дзвони.</p> <p>Відразу ж після відкриття, костел отців-єзуїтів стали називати „панським» на відмінну від парафіяльного. Тобто таким, прихід якого складала середні та вищі прошарки польського коломийського суспільства.</p> <p>При храмі діяли різні церковні братства, отці-єзуїти володіли величезною книгозбірною стародруків та книжок багатьма мовами, нотними виданнями. Частина колись багатой єзуїтської книгозбірні віднайшли лишень 1990р. і передали музею історії міста. Після Другої світової війни храм закрили, а з 1950-х рр. костел перетворили на складські приміщення промислових товарів різного призначення, зокрема меблів. Лишень в 1990 року костел повернули римо-католицькій громаді міста, а в головному вівтарі встановили посвячену копію чудотворного образу Пресвятої Діви Марії з довоєнного парафіяльного костелу.</p>	1897 р.	<p align="center">вул. Франка,18</p> 	586
35.	<p align="center">Монастир Урсулянок</p> <p>Заклад створений як школа для черниць ордену святої Урсули, які приїхали до Коломиї у 1899 р., а згодом з червоної відкритої цегли з дерев'яними кроквами була вибудована та покрита дахівкою (черепицею) будівля, яка нагадує подібні європейські архітектурні зразки.</p> <p>Тепер тут функціонує лицей імені Грушевського з збереженою автентичною цінністю архітектури для всіх поколінь.</p>	п. 20 ст.	<p align="center">вул. Івана Франка,19</p> 	587

36.	<p align="center">Житловий будинок</p> <p>Кінець 19 ст. поч.20ст. позначився для Коломиї активним розвитком економіки, культури та освіти. А саме австрійського періоду в місті було зведено споруди, які нині підкреслюють європейське обличчя Коломиї. Серед таких будівель є пам'ятка архітектури на вул.Шевченка,31.</p> <p>Це є пам'ятка місцевого значення в архітектурному стилі модерн. Цей стиль дуже цікавий для періоду 19 ст., також для архітекторів реставраційників та гостей котрі можуть оцінити такий шедевральний стиль у архітектурі. Широкий гіпсовий карніз, декоративно оздоблені пілястри на всю висоту будинку. На другому поверсі на всю ширину ризаліту знаходиться балкон з металевою декоративною огорожею стіни між балконними дверима оздоблена гіпсовою ліпниною.</p>	п. 20 ст.	вулиця Шевченка, 31	588
37.	<p align="center">Церква Воскресіння Хрестового</p> <p>Найдавніша згадка про Воскресинцівську церкву Воздвиження чесного Господнього походить з Львівської єпархії 1680 р.</p> <p>Нинішня дерев'яна церква збудована за параха отця Івана Рудницького майстром з Яворова на кошти парафіян зі смерекових брусів 1882р. Помальована у 1882 році художником Станіславом Оріховським, посвячена у 1900 році метрополитом Андрієм Шептицьким.</p> <p>В інтер'єрі Церкви на стіні пам'ятний напис « За проводом о. Михайла Добровольського при участі Івана Романенчука Семена 1892 р. Перемальована 1973 та 2002 році за сприянням параха отця декана Гр. Юраха. Усереднійшій підтримці парафіян села церковного Братства та сестриць.</p>	1882р.	с.Воскресінці вул.Шевченка,33 б	800
38.	<p align="center">Церква та дзвіниця Воздвиження Чесного Хреста Назва Церкви походить від Святого Хреста</p> <p>Цей надпрутянський храм є визначною пам'яткою дерев'яної архітектури, який будували талановиті майстри, імена яких,на жаль, зтерлися в плині століть. В церкві збереглися книги – стародруки. Ці стародруки з XVII по XX ст. цікаві своєю палеографією, заставками, художніми гравюрами і поліграфічними роботами. На дверях – картина на полотні з 1858 р. Всередині ціла будівля мальована у 1867 і 1889 роках. У церкві – Євангелія з XVIII ст. Всередині, у раменах хреста, перекриття пласке. Над західними дверима є три образи на полотні зі сценами Страстей Господніх початку XVIII ст.</p>	1805р.	с.Іванівці вул. Лесі Українки,29	809/1, 809/2
39.	<p align="center">Дзвіниця церкви Непорочного Зачаття Анни Діви Марії</p> <p>Дерев'яна каркасна невеличка розміщена з півдня від Церкви. Автентичний іконостас розписаний у церкві малярем Іваном Горчинським з Коломиї, що являється також цінним для збереження культурної цінності краю.</p>	1811р.	с. Шепарівці вул.Шевченка,51а	845

40.	<p align="center">Церква перенесення Мошей святого отця Миколая</p> <p>Церква є характерним прикладом цегляних, хрещатих храмів початку ХХст., поширених на Прикарпатті. Хрестоподібна в плані, з майже однаковими в плані бабинцем і боковими назвами. Усі об'єми, крім нави, є рівновисокі. До стін напівкруглого вітвара примикають прямокутні в плані невеликі ризниця і паламарня з виходом назовні. Опасання оперізує вітвар і бокові частини бічних нав по периметру між контрфорсами. Двосхилий дах з малим куполом і ліхтарем з хрестом покриває ризницю і паламарню.</p>	1831р.	с. Корнич вул. Кобилянської,14	812
41.	<p align="center">Церква Святого Івана Хрестителя</p> <p>Дерев'яна, хрестоподібна, сакральна споруда. Невисока церква з п'ятьма куполами, з домінуючим центральним куполом. Конструкція зрубна, до опасання зруб відкритий, опасання оперізує церкву з усіх сторін. Піддашшя, оперте на кронштейни (незвичні – круглий брус під кутом від цоколя до платви), крите бляхою. В церкві дуже розбудовані бабинець і бічні рамена нави. Розташована з півночі від центру села, при дорозі, на рівнинній ділянці. Зі сходу від церкви збереглися дві дзвіниці: стара дерев'яна двоярусна, яка сьогодні стоїть за межами при церковній території і новіша – дерев'яний каркас під яким висить один дзвін.</p>	1843р.	с. Раківчик вул. Січових Стрільців, 7	830
42.	<p align="center">Церква Покрову Пресвятої Богородиці</p> <p>Церква цікава для всіх небайдужих до архітектури. Повторення двох стилізованих входів до церкви є цікавими у виконанні.</p>	1847р.	с. Королівка вул. Лесі Українки	813

